

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

ใจมนุษย์นี้สมควรแก่ธรรม

วัดป่าบ้านตาดนี้ออกจากหลวงตามหาบัว ทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกไปให้พี่น้องทั้งหลายได้อ่านได้ดูทุกอย่างนั้นถอดออกไปจากหัวใจที่เป็นธรรมล้วนๆ เช่นที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ก็เป็นความจริงอย่างนั้น ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน เพราะมันเพ่นพ่านเหลือประมาณ วัดนี้รู้สึกจะเป็นตลาดคน มองไม่ทัน อะไรๆ ก็ไม่ทันก็เลยเขียนป้าย เราละเป็นผู้เขียน เพราะธรรมกับบุตรกับคู่อุปถัมภ์มาเพ่นพ่านๆ ในวัดนี้ต่างกันราวฟ้ากับดิน

ทองคำธรรมชาติได้แก่ธรรมของพระพุทธเจ้า ที่จำในพระทัยของพระพุทธเจ้า ทุกๆ พระองค์และจำในพระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้าทุกองค์อีก คือบรรดาสาวกของพระพุทธเจ้าทั้งหลายมีจำนวนเท่าไร พร้อมกับพระพุทธเจ้าทั้งหลายด้วยจำไปหมดเลย แล้วก็เห็นบุตรเห็นคู่อุปถัมภ์มาเพ่นพ่านๆ มันดูไม่ได้ เข้าใจไหม เปิดอกให้ชัดเจน หัวใจหลวงตามันก็เหมือนกัน จำอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลาห้าทุ่ม ที่ฟ้าดินถล่ม ในร่างกายกับจิตใจมันไหวเอาจนกระทั่งสะดุ้งปั้งเลยทันที

ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน ขาดสะบั้นลงในคืนวันนั้น ตั้งแต่นั้นมาก็จำตลอดเลย จนเกิดความอัศจรรย์ว่าจะสอนโลกไปได้อย่างไร ธรรมถึงขนาดนี้แล้วสอนใครเขาจะหาว่าบ้าไปหมด เป็นชิ้นในใจนะ โธ ธรรมเป็นอย่างนี้เชียวหรือๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้ละหรือๆ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละหรือ โห พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร มันเป็นแล้วในหัวใจ ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยคาดเคยคิดเลย

พุทโธ ธัมโม สังโฆติดหัวใจมาจนกระทั่งขณะปัจจุบันนั้นละ พอฟ้าดินถล่มนั้นแล้ว พุทโธ ธัมโม สังโฆ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง ปรากฏขึ้นในเวลานั้น พุทโธ ธัมโม สังโฆ ที่เราระลึกมานั้นมารวมเป็นธรรมชาติอันเดียวกันในหัวใจอันเดียวกันแล้ว จำครอบโลกธาตุ แล้วท้อใจที่จะสอนโลกต่อไปนี่สอนยังไง สอนไปที่ไหนเขาก็จะหาว่าบ้าๆ ไปหมด อยู่ไปกินไปวันหนึ่งพอยังชีวิตให้เป็นไป ถึงวันแล้วก็พอแหละ

จากนั้นธรรมก็กระตุกขึ้นมาเลยละที่นี้ ก็เมื่อเห็นว่าเป็นสิ่งที่สุวิสัยของโลกที่จะรู้ได้ เราเป็นเทวดามาจากไหนทำไมเรารู้ได้เห็นได้ เขาก็เป็นมนุษย์มาเหมือนกัน สร้างคุณงามความดีมาเหมือนกันทำไมเขาจะรู้ไม่ได้ นั่นขึ้นมากระเทือนหัวใจอีกนะ จากนั้นก็ยอมรับ อ้อ รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดคือสายทาง สายทางคืออะไร คือการให้

ทาน รักษาศีล ภาวนา นี่สายทางที่จะถึงความพ้นทุกข์อันเลิศเลอมีอยู่นี้ ความหมาย กระตุกขึ้นมาหัวใจอย่างแรงเหมือนกัน อ้อ รู้ได้ ไม่มากก็ได้

นั่นละยอมรับ ที่แรกว่าจะไม่สอนใครเลย ถึงขนาดนั้นนะธรรมพระพุทเจ้า วิเศษวิโสขนาดไหน พอใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันเท่านั้นกระจำงไปหมดเลย นี่ละแล้ว มาเห็นงุ่มง่ามๆ ตัวมเตี้ยมๆ อยู่ตามวัดตามวา อดแล้วทนเล่า จะเป็นจะตายก็เขียน ประกาศไปติดไว้นั้น ท่านทั้งหลายเห็นว้ายังไงประกาศไว้นั้น ก็เตือนให้รู้เนื้อรู้ตัว อย่า เพ่นๆ ฟ่านๆ ใจมนุษย์นี้สมควรแก่ธรรมทั้งหลายได้เป็นอย่างดี ไม่ได้มีตั้งแต่บุตรแต่ คุณดมหัวใจอยู่ตลอดเวลาอย่างเดียว ธรรมมีได้ ให้พากันพิจารณาปฏิบัติตนให้ดี

พระพุทเจ้าจักรอบโลกธาตุ สาวกทั้งหลายจักรอบโลกธาตุ เพราะความ ตะเกียกตะกายเสาะแสวงหาความดีงาม ซึ่งมีมาตั้งกัปตั้งกัลป์นับไม่ได้เลย ก็เลสกับ ธรรมมีมาพร้อมๆ กัน เป็นเครื่องแก้กันๆ ใครอุตสาหะพยายามแก้ได้ก็ติดฝั่งขึ้นมาได้ ใครแก้ไม่ได้ หรือวิ่งตามมันก็จมปลักอยู่อย่างนี้ละ ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ว่าจะสิ้นจาก ทุกข์เมื่อไร เหมือนคนตกน้ำในมหาสมุทร ทั้งว่ายน้ำลอยป้อมแปมๆ หากจุดหมาย ปลายทางที่จะหลุดพ้นจากการที่ถูกน้ำท่วมไม่ได้เลย ที่นี้ผู้มีวาสนาบารมีมีเรือใหญ่มา รับท่ามมหาสมุทรผ่านไปได้สบายๆ นี่คือผู้มีบารมี อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรนิยาม ซึ่งเท่ากับมหาสมุทรทะเลหลวง แต่เมื่อมีวาสนาบารมีแล้วก็เท่ากับมีเรือใหญ่ข้ามไปได้ เลย ขึ้นนั่งเรือบารมีของตัวเอง ข้ามมหาสมุทรนิยามนี้ไปได้เลย ธรรมจึงมีไว้เพื่อ โลกอย่างนี้

ด้วยเหตุนี้เองที่เราสอนทุกอย่าง เราไม่เคยสะทกสะท้านหวั่นไหวกับโลกนี้เลย เราเขียนไว้ได้เขียนด้วยความเมตตา พุดให้เต็มยันเสีย อันนี้จักรอบโลกธาตุอยู่แล้ว แล้วเห็นบุตรเห็นคุณมันเพ่นพ่านๆ เข้ามา ทั้งถ่อทั้งมอง หากจุดหมายปลายทางไม่ได้ มองดูหัวใจหากจุดหมายปลายทางไม่ได้ เหมือนกับสัตว์ตกน้ำในท้องฟ้ามหาสมุทรนั้น แหละ อันนี้จิตที่ถูกกิเลสท่วมหัวใจมันก็เป็นแบบเดียวกัน ไม่ทราบเมื่อไรจะหลุดจะพ้น ไปได้ มันน่าทุเรศนะ เพราะฉะนั้นธรรมจึงกระตุกเอา

ตั้งพระพุทเจ้าท่านกระตุก พุทธภาษิตที่ว่า โภ นุ หา โส กิมานนุโท นิจุจ ปชช ลิต สติ อนุทธาเรน โอนทุธา ปทีปี น คเวสธ ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้เป็นพื้นเป็นไฟเผา ไหมอยู่ตลอดเวลา ด้วยความโง่เขลาเบาปัญญาหลงไปตามกิเลส แล้วท่านทั้งหลายยังมี แก่ใจมาหัวเราะกันลั่นอยู่นี่หาอะไร ทำไมไม่เสาะแสวงหาที่พึ่ง คือคุณงามความดี ทั้งหลาย นี่พระพุทเจ้ากระตุกเอา แล้วนำพุทธภาษิตนี้กระตุกพวกเรา เข้าใจไหม ทำไมจึงเพ่นพ่านๆ ไม่ได้หน้าได้หลัง ผู้มาปฏิบัติธรรมก็เลอะๆ เทอะๆ ไม่ตั้งใจ ประพฤติปฏิบัติ

ผู้ปกครองวัดอยู่ไม่ได้เลอะเทอะนะ ไม่ได้ชินกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ พุดให้ชัดเจน เห็นอะไรๆ จิตนี้เป็นหลักธรรมชาติเป็นอัตโนมัติ มันจะวิ่งรอบตัวทันทีๆ ไม่ว่าจะวิ่งรอบตัวทันทีๆ ไม่ว่าตัวฉันจะรอบของมันทันทีๆ โดยอัตโนมัติไม่ต้องคิด แล้วเก็บไว้ๆ ผ่านไปๆ รู้แล้วผ่านไปเห็นแล้วผ่านไป ถึงเวลาถึงกาลที่ควรจะพุดบ้างก็มาพุดอย่างที่ว่านี้ละ ไม่ใช่เรื่องเหล่านี้ไม่เคยมีมา มันมีมาดั้งเดิม รู้มานานแสนนาน ไม่สมควรจะพุดพุดไปหาอะไร สมควรที่จะพุดพุดบ้าง

ขอให้ท่านทั้งหลายได้เสาะแสวงหาธรรมหาธรรม สมบัติเงินทองข้าวของเคลื่อนโลกธาตุ ไม่เห็นว่าทุกชั้นนี้เบาบางลงไปเลย ที่ไหนที่มีทุกชั้นเบาบางเพราะคนมีสมบัติเงินทองข้าวของมาก แล้วมีความรู้วิชาเรียนมาจากนั้นจากนี้ ก็เรียนมาวิชาของกิเลส ไม่ใช่วิชาแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า จะหลุดพ้นจากทุกชั้นได้อย่างไร เรียนมามากเท่าไรๆ ก็เหมือนแหพันลิง พันกันลงจมน้ำลงไปตลอดเวลา ด้วยความสำคัญว่าตนเรียนรู้หลักนักปราชญ์ฉลาดแหลมคม ทั้งๆ ที่มันโง่จะตายเพราะอำนาจของกิเลสครอบหัวมัน มันก็ไม่วู้ตัว เข้าใจไหมละ ให้พากันพิจารณา

นี่ก็จวนจะตายแล้ว อายุตั้ง ๙๓ ปี ๙๔ เริ่มเข้ามาแล้วไม่นานนักนะ จึงได้เปิดออกเรื่อยๆ ธรรมะที่รู้ที่เห็นซึ่งปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย อยู่ในป่าในเขาใครรู้ได้เมื่อไร เราก็เคยพุดแล้วจนเขาตีเกราะประชุมกัน เขาว่าเราตายแล้ว เพราะไปที่ไหนไม่ค่อยฉันจันทัน คือการไม่ฉันจันทันผ่อนธาตุชั้นธลงไป ธาตุชั้นธไม่มีกำลัง จิตมีกำลังดีดขึ้นๆ ภาวนาสะตวทสบาย สติดีปัญญาดี ความ پاکเพียรคล่องตัวๆ ด้วยการผ่อนอาหาร เวลานั้นจันทันมากๆ แล้วความขี้เกียจก็มาก การหลับการนอนก็มาก มีแต่สิ่งกดถ่วงลง จึงต้องผ่อนสิ่งเหล่านี้เพื่อความเพียรจะได้ก้าวขึ้น

ดูซิพระท่านมาฉันจันทันวันนี้ ๒๘-๒๙ องค์ พระมี ๕๘ องค์ในวัดป่าบ้านตาด เวลามาฉันจันทันมีวันละ ๒๗-๒๘ องค์ หายไปไหนหมด ก็เพราะท่านฝึกท่านทรมานดังที่วานี้แหละ ให้พากันพิจารณา นี่ละการเสาะแสวงหาของดีต้องมีความทุกข์ความลำบาก ไม่ใช่จะอยู่ไปกินไปนอนไปหาจุดหมายปลายทางไม่ได้ ตายแล้วจมนเลยๆ ใช้ไม่ได้นะ ขอให้พากันพิจารณา เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ มันกลายเป็นเมืองเปรตเมืองผีเมืองส้วมเมืองถ่านไปหมดแล้วเวลานี้ ใหญ่เท่าไรยิ่งพุงใหญ่พุงหลวงความอยากความทะเยอทะยาน บ้าอำนาจบาตรหลวงทุกอย่าง บ้าโลกมีอยู่ในนั้นหมดเลย จะทำเมืองไทยทั้งประเทศให้ล่มจมเพราะบ้าเหล่านี้เอง

กิเลสกินไม่พอๆ จึงต้องเอาธรรมแทรกเข้าไป ถ้าไม่มีธรรมแล้วจมนะเมืองไทยเรา ทะเลเป็นทะเล เราเป็นเรา แต่เราจะจมนลงกันทะเล คนจมนในกันทะเลพื้นใต้ใหม่ มีแต่ตายเท่านั้น อันนี้เราจมนอยู่ในกองทุกข์ก็จมนไปเลย ให้พากันพิจารณา นี่สลด

สังเขินนะ ปฏิบัติธรรมมาก็เต็มกำลังความสามารถ ถ้ามาแล้วกลางวีกกลางวันออกมา
ยั่วเย้า ๆ มองดูหัวใจไม่มีฝั่งมีฝา มาแฟน ๆ ฟ่าน ๆ คำว่านั่นคำนี้ มาไม่มีหลักมีเกณฑ์ใน
ใจเลย มันทุเรศ หัวใจที่สว่างจ้าดู กับใจที่จมอยู่ในมูตรในคูคือกิเลสตัณหาทั้งหลายนี้
มันดูกันไม่ได้นะ

ที่เขียนไว้นั้นเพราะอะไร ก็เพราะดูแล้วถึงเขียน ใครจะว่าหลงตาเป็นบ้าเอาว่า
มา หลวงตาไม่ได้เป็นบ้า สงสารโลกต่างหาก ที่เขียนเขียนไว้เหล่านั้น ที่นี้เป็นวัด นั้น
เขียนไว้ตัวใหญ่ ๆ เห็นไหม เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควร
มาเที่ยวแฟนฟ่าน เราไม่อยากพบอยากเห็นอย่างนั้นมันมากต่อมากแล้ว มาให้มีความ
ล้าวมระวังใจ เข้ามาดูวัดดูวาดูพระดูเณรดูให้ดี เป็นยังไง เฉพาะอย่างยิ่งดูพระวัดป่า
บ้านตาดเป็นยังไง ท่านดำเนินยังไง การอยู่การกินการไปการมาการชบการฉันท่านทำ
ยังไง ดูซิพระที่มีหลักมีเกณฑ์มีธรรมมีวินัย มีความพันทุกข์เป็นจุดหมายปลายทางของ
ท่านท่านดำเนินยังไง เหมือนพวงระเกะระกะไหม

มันไม่เหมือนละชี มันต่างกันเอามากมายกายกอง มาแล้วก็มาดูแต่พระ มาให้
คะแนนพระมาตัดคะแนนพระ เหมือนเรานี้เป็นอำนาจบาตรหลวงมาจากไหนไม่รู้ แต่
พระดูตัวตัวเองไม่ดูซิ ท่านดูเสียพอแล้ว พระดูไม่เหมือนกิเลสดูนะ กิเลสดูนี้โอ้อ่าฟูฟ่า
ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเย่อหยิ่งจองหองไม่มีอะไรเกินกิเลส ถ้าธรรมแล้วดูเหมือนไม่ดู รู้
เหมือนไม่รู้ นี่ละธรรมกับกิเลสต่างกันอย่างไร ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจบ้างการปฏิบัติ
ธรรม อย่าเป็นบ้ากับกิเลสตัณหาจนเกินไป

เมืองไทยเราจะจมนี้เพราะความเป็นบ้ากับกิเลสตัณหา ยังมีผู้นำ ผู้นำก็มหัศจรรย์
มหาภัยมหาปรตมหาผีนำแล้วบ้านเมืองจะจมแน่ ๆ เลยเที่ยว เราทนไม่ได้บางที่เราก็ใส่
ผางเข้าไปเลย คือมันทนไม่ได้เพราะเราแนะนำสั่งสอนโลกเพื่อความพันทุกข์เหมือนกัน
แต่อีกพวกหนึ่งมันลากกันลงกองทุกข์ ๆ มันดูไม่ได้ก็ตวาดเอาบ้าง ดูบ้างอะไรบ้าง ดูก็
ดูตลกแรง ๆ ดูตลกให้ขึ้นจากตมจากโคลนนั้นแหละ ให้พากันพิจารณานะ

โอ้ย เเลลงทุกวันนะเมืองไทยเรา ศีลธรรมจะไม่มีนะเวลานี้ ถ้าศีลธรรมไม่มีใน
ใจท่านทั้งหลายจะหวังอะไร อย่าหวัง หวังลม ๆ แล้ง ๆ จมกันทั้งนั้นละ ถ้ามีศีลธรรมอยู่
ที่ไหนสบาย ไม่ขึ้นอยู่กับฐานะมั่งมีดีจนอะไร ขึ้นอยู่กับหัวใจที่มีธรรม ถึงจะตายก็ตาย
ด้วยความอึดเอิบในธรรมทั้งหลาย ไม่จม ขึ้นเลยดีดเลย ใจความทะนงตัวว่ามั่งว่ามีศรี
สุข ว่ามีความรู้เป็นจอมนักปราชญ์ฉลาดแหลมคมนั้นนะ พวกนี้พวกเย่อหยิ่งจองหอง
พวกมันจะจม เข้าใจไหมกิเลสพาจองหองมันจะจม ธรรมท่านไม่ได้จองหองนะ รู้
เหมือนไม่รู้ ให้พากันจำเอา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

สรุปทองคำประเภทน้ำไหลซึมตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมื่อก่อนนี้ ได้ ๓๑๒ กิโลกรัม เท่ากับ ๒๕ แท่ง ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๑๐ กิโล ๑๑ บาท ๓๗ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอม ๓๒๒ กิโล ๕๐ บาท ๒๖ สตางค์ ถ้ารวมกับทองคำ ๓๗ กิโลกรัมที่มอบไปแล้วนั้นก็เป็ทองคำ ๓๖๐ กิโล กับ ๑๗ บาท ๓๗ สตางค์ คือรวมแล้ว เราได้ทองคำช่วยชาติในคราวนี้ ได้ ๑๑ ตัน กับ ๓๖๐ กิโล ๑๗ บาท ๓๗ สตางค์ มาถึงปัจจุบันนี้ให้พากันจำเอา นี่ละความขวนขวายของพี่น้องชาวไทยเราด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี ได้ทองคำมาตั้ง ๑๑ ตันเป็นของง่ายเมื่อไร นี่ก็คือความพร้อมเพรียง ฟังเสียงหัวหน้า

หัวหน้าเป็นคนประเภทใดหรือพระประเภทใด ฟังดู นี่เราเป็นคนประเภทที่จะพารือถอนออกจากกองทัพ เราไม่ได้พาพี่น้องทั้งหลายจม เงินบาทหนึ่งสตางค์หนึ่งนี้ เราไม่เคยแตะ จำนวนที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมากน้อยนี้เข้าสู่จุดส่วนรวมทั้งนั้น ๆ เราพอทุกอย่างแล้วเราจึงไม่เอาอะไร นำโลกด้วยความบริสุทธิ์ใจล้วน ๆ คิดดูซิทองคำตั้ง ๑๑ ตัน กับ ๓๖๐ กิโล เข้าคลังหลวงหมด ดอลลาร์เข้าได้เพียง ๑๐ ล้านกว่า อันนี้เราก็บอกไว้แล้วว่า จาก ๑๐ ล้าน ๒ แสนหรืออะไรนี้ที่เข้าคลังหลวง ดอลลาร์นะ จากนั้นไปจะไม่ได้เข้าคลังหลวงนะดอลลาร์เราบอก

คือเงินไทยเราบอบบางมาก เราหยุดการเทศน์แล้วการเงินการทองก็จะไม่มี ที่นี้ความจนของโลกรอบข้างอยู่จะทำไม จะได้อำนาจดอลลาร์นี้มาช่วย มาหนุนเงินไทยเราเพื่อช่วยโลกต่อไป เพราะฉะนั้นเงินดอลลาร์เราจึงไม่ได้เข้าคลังหลวงตามที่เราประกาศแล้วก็ไปตามนั้น ดอลลาร์นี้เข้ามาช่วยเงินไทย หนุนช่วยชาติบ้านเมืองทุกวันนี้ ไปที่ไหนเฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล อู๋ เหมือนพ่อแม่กับลูกนะ เห็นเราไปนี้รู้มาเลย โรงพยาบาล คนนั้นขาดนั้นคนนี้ขาดนี้ เราเลยจะตาย ไปมาขอรถตั้งสองสามคัน จะไปเอามาจากไหนไม่ใช่แม่ น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง

อ้อ มั่นจนจริง ๆ ว่าอีกละ ตกลง เอ้า ให้ ๆ ไปมาเมื่อก่อนนี้ก็ให้คันหนึ่ง ก็อย่างนั้นแหละจะว่าไง ทั้ง ๆ ที่ไม่มี ฎุโลกกันไป.นี่ละการช่วยชาติบ้านเมืองเราช่วยจริง ๆ ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ จึงควรเป็นคติตัวอย่างแก่พี่น้องทั้งหลายได้เป็นอย่างดี เราไม่มีในหัวใจเราที่จะต้องติดใจตรงไหนมัวหมอง ไม่มีเลย มีแต่จำออกด้วยความเมตตา สงสารทั้งนั้น ให้พากันตั้งอกตั้งใจสร้างความดีงามนะ ศาสตราจารย์เอกเป็นผู้มาสอนธรรม กิเลสกองใหญ่กว่าวัฏจักรเสียด้วยซ้ำมาสอนเรื่องกิเลส จมไปตามมันจนแทบไม่มีเหลือ ธรรมสอนโลกมันจะไม่ฟัง เข้าใจไหม ให้ฟังเสียงธรรมนะถ้าอยากเล็ดลอดได้เออะพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz